

1. Jun. 1974

FAKTA

Dato:

1. Jun. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 2 s. 52-55

er ved at opgive alt -
og give sig selv dy på sig
selv, og give alle i de der og
freskilling om hvordan alting
buvde være - nyjs med at
konstatere at ~~de~~ verden er.
Når jeg begrundte med at
stande at jeg ikke buvde
nogen fremtid så mente jeg
dermed at den mere og mere
i min tanke fremmede af at
der ikke var noget andet
- end eller nå af mangler
på formål men ikke mon-
-gel på et forsøgs - dette
at man et forsøg, med
alle søn søn betalt
- mig være det eneste udvalgt
- lige. Alt andet er blødt
- vort.

Paris 1-6-74.
En af mine alvorligste
hjemninger er, som meget ofte
for på noget, at jeg ikke vil
være hvad jeg er, ikke vil
erhønde mine begynderinger,
men i stedet at behandle om-
-runder jeg ikke kun betaste.
Kompliceret in alle detaljer
færdig mig veld. mig vansk-
- b) heder - og på fort mig
in lyst.
Ubesvarede letter og kompli-
- cerede sager veld mig
glæde.
70 søges politik er kede-
- b) og her indløst inde
ikke på at der eksisterer
Lilfredsillende publiste lys -
- mig på min n stans pro-
- blemer.
Hvis jeg skal være helt ærlig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

her jeg udsolde intet:
socialt, politisk, moralsk
sigte med mit arbejde
som udfører det "ulettede"
-værdi for den glæde det
giver mig under selve
Guds tjeneste, resten af
interesser mig meget lidt.
Jeg har i flere år beskaf-
tet mig så meget med
den dybende æstetiske kunst-
debat at den i mange
tilfælde har ført mig ind
på områder der ligesom
hører fra mig - og hvad jeg
kunne gøre. Jeg følte
der ofte i godkendelse at
forude det jeg kunne
til føle for mig jeg ikke
kunne. Jeg hørte mig af
dårlig forskellige strømninger
fjernt væk fra mig selv,
ofte så langt at det
var svært, næsten umuligt at
finde tilbage til mig selv.
Jeg sigtede mig selv til følelser
for levende ude på - som jeg
talligvel når det kom til
skulptur ikke kunne hovo-
brere.
Jeg gjorde det ud på den u-
delbidste opfattelse af mig
selv at jeg var uden værdi
i sig selv. det var meget
-mig at jeg har værdi.
For at føle at jeg havde
værdi, for at forgyde mig
en sikkerhed som jeg ikke
var i besiddelse af, for mig
-de jeg mig selv ville være
om andens - ville være som
"de andre".
Det er som at forsøge
at løbe fra sin egen skyg-
-ge - det lader sig ikke
gøre.
Det har ført til beskæfti-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- gelse med områder som
Jeg i virkeligheden ikke var
besiddende mig for, men jeg
bevarede mig så langt ind
på det sidste områder, at jeg
efterhånden fik indtryk af
mig selv, at de op tog mig
dårligt, jeg kunne bevare
den - men i det hele taget
for fremtiden.
Det er derfor jeg ofte er
de primær og ansættelse
for at være hvidt - for
men bliver man udførelse
- og af ikke at ville være
sig selv, men alt andet.
Danne stadig flugt på
mig selv og resultatet i
den situation jeg står i
lige nu, og som jeg synes
er en tilfredsstillende på
alle de væsentlige punkter.

Jeg kan ikke opgive mig selv
den betydning, at jeg
ikke kan opgive mit ego
og kun ved at opgive det
kan jeg vende tilbage til
mig selv.
Jeg kan ikke opgive mine
ambitioner, f. eks. at bo
her i Paris, og der er man
om at bygge, og man har
forbi de tre personer, mit
ego - og det er det jeg
ikke vil opgive.
Opgive jeg det er der jo
ikke andet tilbage end
mig selv som jeg er, med
alt det jeg ikke kan fr-
drage hos mig selv.
Egoet beskriver mig for
denne værnelse for mig
selv forbi det busser på
hånd om og de står
hos mig selv som jeg kan

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

anerkende også vil blive
anerkendt af andre, og der-
ved bliver de så, der jeg
anser for negative så i
slags - bliver betydnings-
løse. Men - og giver jeg
egvel så og giver jeg til
hvert så tringes jeg til
at anerkende alt hos
mig selv, det negative som
der positive.

Fjerner jeg egvel fjerner jeg
som tidlig mistiliddet for at
den det vil opstå da om-
verden de trug for mig som
et særligt vordigt ind-
vid da tringes jeg til at
indse at jeg ikke er
noget særligt, at jeg ikke
er andet end et menne-
ske som alle andre.
Så må jeg indse at hvad
jeg gør, ikke har større

betydning end hvad alle
andre mennesker gør, at
jeg ikke har større krav
på og mere som hel, end sig
med deltagelse med andre
mennesker, at verden er flej-
-tende ligeglad hvad jeg
gør eller ikke gør.
Danne i med sig, kan kun
blive til virkelig sandhed
for mig, den dag jeg op-
-giver mit ego.

Man i alle til verden - livet
er så viselig indretted at
det ville stille mig i en
situation hvor jeg simpelt-
-hen tringes til at give
egvel for overhovedet at
kunne overleve?